

La mononucleosi infecciosa

És una malaltia contagiosa, habitualment benigna i auto resolutiva, causada la majoria de vegades pel virus d'Epstein-Barr. També pot ser causada, amb molta menys freqüència, per altres virus com el citomegalovirus. És comú entre els adolescents i els adults joves, encara que es pot presentar a qualsevol edat.

Migdalia Miledys Féliz Florián
Metgessa de família
EAP Vic - CAP El Remei
@EAPVIC

Transmissió

En general, aquests virus es propaguen mitjançant els líquids corporals, especialment la saliva, per la qual cosa és coneguda també com a "malaltia del petó". Tot i això, també es poden propagar a través de la sang i el semen, durant el contacte sexual, les transfusions de sang i els trasplantaments d'òrgans.

La mononucleosi es presenta durant tot l'any, sense predicció per una temporada o estació de l'any concretes.

Síntomes

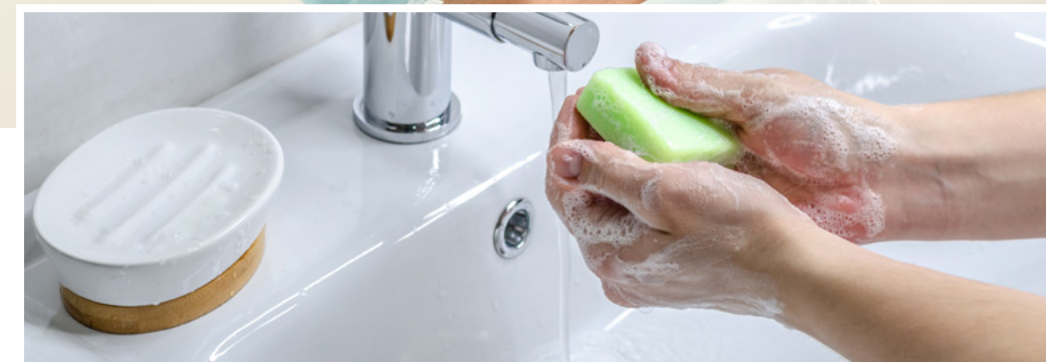
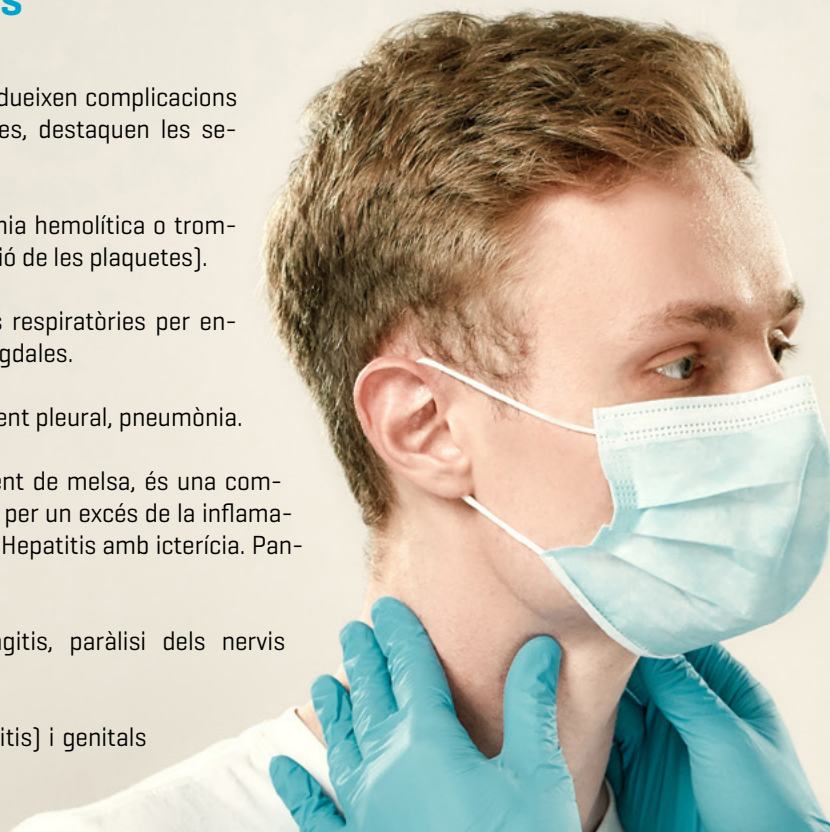
La malaltia té un període d'incubació entre 10 i 15 dies, durant els quals no es noten símptomes. Quan la malaltia comença a manifestar-se, de vegades és d'inici brusc o agut. En termes generals, aquests símptomes inclouen:

- Febre, que pot ser persistent, amb una durada de 10 a 14 dies.
- Faringoamigdalitis: inflamació de les amígdales que poden estar cobertes d'exsudat purulent. Es tradueix en mal de coll.
- Ganglis limfàtics inflamats al coll i les aixelles.
- Fatiga.
- Mal de cap i dolors al cos.
- Fetge o melsa inflamats (o ambdós inflamats).
- Erupció cutània.
- Manca de gana.

Complicacions

En rares ocasions es produeixen complicacions però dins de les possibles, destaquen les següents:

- Hematològiques: anèmia hemolítica o trombocitopènia [disminució de les plaquetes].
- Obstrucció de les vies respiratòries per engrandiment de les amígdals.
- Respiratòries: vessament pleural, pneumònia.
- Abdominals: trencament de melsa, és una complicació greu produïda per un excés de la inflamació però poc freqüent. Hepatitis amb icterícia. Pancreatitis.
- Neurològiques: meningitis, paràlisi dels nervis cranials o encefalitis.
- Renals [glomerulonefritis] i genitals [orquitis].

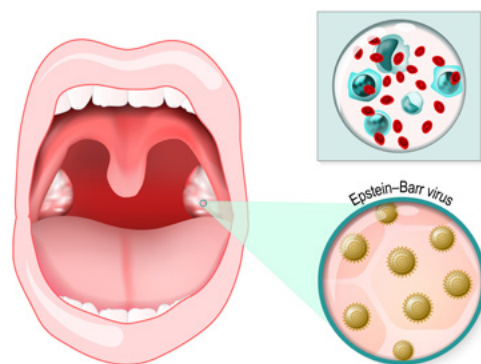

Diagnòstic

- **Clínic:** presència de la simptomatologia detallada com a febre, augment de la mida dels ganglis i faringoamigdalitis.
- **Laboratori:** en una anàlisi sanguínia, la presència d'anticossos positius Epstein Barr IgM ens donarà el diagnòstic definitiu. Aquest resultat no s'obté immediatament, necessita uns dies. Altres proves més ràpides que ens poden orientar al diagnòstic de mononucleosi infecciosa són certes elevacions

en paràmetres de l'hemograma, com els leucòcits i els limfòcits.

Hi ha una prova de laboratori ràpida per al diagnòstic de mononucleosi infecciosa, mitjançant un reactiu anomenat "Paul Bunnell". Si aquesta prova resulta positiva ens sol confirmar la malaltia, però té com a limitació que sol ser negatiu

en lactants i nens menors de 4 anys.

Així mateix, sovint trobem les proves hepàtiques alterades.

Tractament

La mononucleosi és generalment una malaltia autolimitada i només s'utilitza tractament de suport simptomàtic a la fase aguda, com abundants líquids, analgèsics o antitèrmics (tipus ibuprofèn i paracetamol).

És necessari descansar, algunes vegades per un 1 mes o més, per recuperar els ni-

vells plens d'activitat.

Es recomana evitar esforços importants i esports de contacte fins que la mida de la melsa es normalitzi, per evitar el risc de trencament esplènic.

Els antibiòtics no es fan servir per ser ineficaços contra les infeccions virals.

Prevenició

No cal aïllar els malalts. Són importants les mesures d'higiene habituals, com el rentat de mans, i evitar el contacte amb la saliva del malalt, com el besar i el compartir utensilis.

En el cas d'escoles bressol, es recomana el rentat freqüent de joguines.